

**МИРГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

(сімдесят восьма сесія восьмого скликання)

Р І Ш Е Н Н Я

від 19 серпня 2026 року

№ 262

Про присвоєння звання
"Почесний громадянин
Миргородської міської
територіальної громади"
(помертньо)

Відповідно до ст. 26, 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", рішення 24 сесії міської ради 8 скликання від 06.10.2022 р. № 218 "Про затвердження Положення про почесні відзнаки Миргородської міської ради та її виконавчого комітету", з метою відзначення жителів Миргородської міської територіальної громади, які проявили мужність, героїзм, незламність духу у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, віддали життя за Україну, міська рада

в и р і ш и л а :

1. Присвоїти звання "Почесний громадянин Миргородської міської територіальної громади" (помертньо) громадянам згідно з додатком.
2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань освіти, культури, туризму, молоді і спорту, впровадження цифрових технологій, регламенту, депутатської етики та діяльності депутатів (Фененко В.В.).

Міський голова

Сергій СОЛОМАХА

Додаток
до рішення 78сесії
міської ради 8 скликання
від 19 серпня 2026 року № 262

**Список
загиблих жителів Миргородської міської територіальної громади, яким присвоюється
звання «Почесний громадянин Миргородської міської територіальної громади»
(помертню)**

№ п/п	П.І.Б, біографічні відомості
1.	Хижа Віктор Вячеславович народився 18 липня 1996 року в місті Миргороді. Був єдиною дитиною в сім'ї. Закінчив Миргородську гімназію імені Тараса Шевченка. До початку повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну займався дизайном і творчістю, зокрема графіті, мав глибокий музичний смак та був активним у громадському житті. Свій бойовий шлях розпочав у складі 241-ї бригади територіальної оборони. У квітні 2023 року долучився до взводу «Авангард» у складі 78-го полку Десантно-штурмових військ, ставши одним із ключових учасників його формування. На початку 2025 року приєднався до 1-го батальйону 12-ї бригади спеціального призначення «Азов». У 2025 році під час виконання бойового завдання на Торецькому напрямку отримав поранення. Після лікування та реабілітації повернувся на фронт і продовжив службу. 16 січня 2026 року Віктор Вячеславович загинув у бою на Донеччині. 23 січня 2026 року у Київському крематорії відбулося прощання з Віктором Хижею.
2.	Тимков В'ячеслав Володимирович народився 6 лютого 1991 року в селищі Бородянка Київської області. Із серпня 1994 року проживав у місті Миргороді. Середню освіту В'ячеслав здобув у Миргородській гімназії імені Тараса Григоровича Шевченка. Вищу освіту В'ячеслав Володимирович здобув у Національному аерокосмічному університеті імені М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», де отримав кваліфікацію наукового співробітника за спеціальністю «Електроніка, комунікації». Із 2016 року проживав у Києві. Там започаткував власну справу — сервісний центр із ремонту мобільних телефонів, ноутбуків та планшетів. 19 травня 2025 року В'ячеслав Володимирович був призваний до лав Збройних Сил України. 15 липня 2026 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Великий Бурлук Куп'янського району Харківської області старший лейтенант Тимков В'ячеслав Володимирович загинув унаслідок ураження безпілотним літальним апаратом типу «Молнія». Похований на Алеї Слави в місті Миргород.

3.	Пилипенко Анатолій Григорович народився 25 травня 1974 року в місті Миргороді. Закінчив 8 класів Миргородської загальноосвітньої школи № 5, після чого вступив до Хорольського агрономічного коледжу, де здобув спеціальність техніка-механіка. Після завершення навчання розпочав трудову діяльність трактористом у місті Хоролі. Згодом був призваний на строкову військову службу до Збройних Сил України. Після завершення строкової служби повернувся до рідного Миргорода, де розпочав службу в органах внутрішніх справ. Згодом обрав шлях військового та проходив службу за контрактом у 831-й бригаді тактичної авіації, де обіймав посаду командира відділення. Спочатку проходив службу у складі 831-ї бригади тактичної авіації, а згодом був переведений до 116-ї окремої бригади територіальної оборони. Брав участь у бойових діях на Донецькому та Курському напрямках. За період військової служби був нагороджений відзнакою Президента України «За оборону України». 23 листопада 2024 року під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Новоіванівка Курської області старший сержант Пилипенко Анатолій Григорович загинув. Похований на Алеї Слави в місті Миргород.
4.	Гончар Валерій Борисович народився 19 червня 1966 року в місті Миргороді. Навчався у Миргородській загальноосвітній школі № 5. Закінчив Ворошиловградське військове училище та проходив службу штурманом бойового управління. Брав участь у виконанні службових завдань у Грузії, Абхазії та Нагірному Карабасі. Згодом здобув вищу освіту в Полтавській державній аграрній академії за спеціальністю «Облік і аудит» та працював бухгалтером. Пізніше закінчив Харківський національний університет цивільного захисту України, після чого проходив службу інспектором пожежно-рятувальної служби. Захоплювався парашутним спортом, здійснив понад 1000 стрибків із парашутом. У 2017–2019 роках брав участь в антитерористичній операції на сході України. Після повернення працював викладачем предмета «Захист України» у Миргородському ПТУ №44. Із початком повномасштабного вторгнення російської федерації добровільно став на захист України. Виконував бойові завдання на Бахмутському, Соледарському, Авдіївському, Покровському та Курському напрямках. 8 вересня 2025 року під час проходження військової служби в місті Суми перестало битися серце підполковника, заступника командира батальйону територіальної оборони з артилерії військової частини А7044 Гончара Валерія Борисовича. За життя він був нагороджений відзнакою Президента України «За оборону України», медаллю «Захиснику Вітчизни», нагрудним знаком Генерального штабу Збройних Сил України «За заслуги перед Збройними Силами України», відзнакою Міністерства оборони України «Золотий тризуб», медаллю громадської організації «Об'єднання патріотів "Сильні духом"» «За участь у бою». Нагороджений нагрудним знаком Полтавської обласної ради «За вірність народу України» II ступеня (відзнаки отримані за життя). Нагороджений нагрудним знаком Полтавської обласної ради «За вірність народу України» I ступеня (посмертно). Похований на Алеї Слави в місті Миргород.
5.	Чечель Вячеслав Михайлович народився 7 жовтня 1977 року в місті Миргороді. Після закінчення дев'яти класів Миргородської загальноосвітньої школи № 5 вступив до Хомутецького ветеринарно-зоотехнічного технікуму. У травні 2024 року був призваний на військову службу та став до лав захисників України. Без вагань став на оборону рідної землі, захищаючи незалежність, свободу та майбутнє українського народу. 6 квітня 2025 року під час проведення відновлювально-штурмових дій поблизу населеного пункту Преображенка Покровського району Донецької області солдат Чечель Вячеслав Михайлович загинув під час виконання бойового завдання. Понад рік вважався зниклим безвісти. Рідні, друзі та знайомі не втрачали надії на його повернення, однак результати ДНК-експертизи підтвердили загибель Захисника.

	Похований на Алеї Слави в місті Миргород.
6.	Лобань Віталій Вікторович народився 30 вересня 1982 року в місті Покровську Донецької області. Там минули його дитинство та юність, здобув середню освіту та розпочав трудову діяльність. Після закінчення школи багато років працював на Покровській шахті. З початком повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну Віталій Вікторович став на захист Батьківщини. Проходив військову службу на посаді кулеметника 4-го відділення взводу снайперів 117-ї окремої важкої механізованої бригади Збройних Сил України. 3 травня 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Нова Полтавка Донецької області солдат Лобань Віталій Вікторович загинув. Певний час Віталій Вікторович вважався зниклим безвісти. Для його рідних, друзів і близьких розпочався тривалий період очікування. Результати ДНК-експертизи підтвердили його загибель. Похований на Алеї Слави в місті Миргород.
7.	Когут Валентин Юрійович народився 14 квітня 1987 року в селі Малі Сорочинці. Тут він здобув середню освіту в місцевій загальноосвітній школі. Після закінчення школи розпочав трудову діяльність у рідному селі, працював різноробочим у колгоспі. У 2025 році був призваний на військову службу під час мобілізації до лав Збройних Сил України. Проходив військову службу на Донеччині, де виконував бойові завдання із захисту України. 4 серпня 2026 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Щурове Донецької області, внаслідок удару FPV-дрона противника, солдат Когут Валентин Юрійович, гранатометник 1-го мотопіхотного відділення мотопіхотного взводу 2-ї мотопіхотної роти мотопіхотного батальйону 63-ї окремої механізованої бригади, загинув. Похований у селі Малі Сорочинці.
8.	Пасько Сергій Вячеславович народився 17 липня 1993 року в місті Миргороді. Закінчив Миргородську загальноосвітню школу № 5. У 2009 році вступив до професійно-технічного училища № 23 міста Полтави, де здобув професію зварювальника. Після завершення навчання повернувся до рідного Миргорода та працював за фахом на місцевих підприємствах. У 2020 році створив родину. Разом із дружиною виховував сина Миколу. 13 лютого 2025 року Сергій Вячеславович був мобілізований до лав Збройних Сил України. Проходив військову службу на посаді водія-сапера 91-ї окремої Охтирської бригади підтримки Збройних Сил України. Брав участь у виконанні бойових завдань із захисту України. 7 серпня 2026 року під час виконання бойового завдання, потрапивши під ворожий обстріл поблизу населеного пункту Крутоярівка Дніпропетровської області, солдат Пасько Сергій Вячеславович загинув. Похований на Алеї Слави в місті Миргород.

9.	Деркач Сергій Дмитрович народився 26 січня 1978 року на Рівненщині. Через два роки родина повернулася на Полтавщину та оселилася в місті Глобине, звідки родом його батько. Після закінчення школи Сергій Дмитрович вступив до Кременчуцького інституту, а згодом продовжив навчання у Полтавському сільськогосподарському інституті, де здобув професію інженера-механіка. У 2010 році отримав другу вищу освіту за економічним напрямом. Трудову діяльність розпочав бухгалтером у відділі освіти. Певний час працював за кордоном. У 2015 році разом із матір'ю переїхав до Миргорода, де проживала його сестра з родиною. Працював у магазині «АТБ». 02 жовтня 2024 року Сергій Дмитрович був мобілізований. Проходив військову службу у військовій частині А4024 на посаді начальника складу складів взводу матеріального забезпечення, у військовому званні молодшого сержанта. 20 квітня 2026 року під час виконання обов'язків військової служби життя Сергія Дмитровича Деркача обірвалося. Похований на Алеї Слави в місті Миргород.
----	--

Секретар міської ради

Олександр ГУРЖІЙ